

● **Μπορεί ένας χριστιανός να ασχολείται με την μαγεία ;**

Η **μαγεία** στην **θρησκειολογία** και τις **κοινωνικές επιστήμες** αντιπροσωπεύει μια κατηγορία που χρησιμοποιείται για να περιγράψει διάφορες πρακτικές και ιδέες που θεωρούνται ξεχωριστές και από τη **θρησκεία** και από την **επιστήμη**. Έχουν προταθεί πολλοί διαφορετικοί ορισμοί για τη μαγεία, με μεγάλο μέρος του ακαδημαϊκού κόσμου να θεωρεί την έννοια τόσο προβληματική που είναι καλύτερο ο ορισμός να απορριφθεί ολότελα ως απλά ένα χρήσιμο αναλυτικό κατασκεύασμα. Η ορολογία μαγεία προέρχεται από το **αρχαίο περσικό *magu***, λέξη που χρησιμοποιούνταν για ένα είδος θρησκευτικού λειτουργού για το οποίο λίγα είναι γνωστά. Κατά τα τέλη του 6ου και αρχές του 5ου αιώνα π.Χ., ο όρος υιοθετήθηκε στα **αρχαία ελληνικά**, και χρησιμοποιούνταν με αρνητική έννοια, για θρησκευτικά τελετουργικά που θεωρούνταν δόλια και απατηλά, μη συμβατικά, και επικίνδυνα. Αυτή η σημασία του όρου υιοθετήθηκε και από τα **λατινικά** τον πρώτο αιώνα προ Χριστού. Μέσω των λατινικών, ενσωματώθηκε στην **Χριστιανική θεολογία** κατά τον πρώτο αιώνα μετά Χριστόν, όπου η μαγεία σχετίστηκε με τους **δαίμονες** και έτσι κατηγοριοποιήθηκε ως αντίθετη στη (Χριστιανική) θρησκεία. Η έννοια ήταν διαδεδομένη κατά το Μεσαίωνα, όταν οι Χριστιανοί συγγραφείς κατηγοριοποίησαν μια σειρά διαφορετικών πρακτικών □ όπως ξόρκια, μάγια, απαγγελίες ξορκιών, μαντεία, **νεκρομαντεία**, και **αστρολογία** —κάτω από τη ονομασία **μαγεία**. Κατά την πρώτη περίοδο της σύγχρονης Ευρώπης, Ιταλοί **ουμανιστές** επαναπροσδιόρισαν τον όρο με μια θετική έννοια για να δημιουργήσουν την ιδέα της φυσικής μαγείας. Και οι αρνητικές και οι θετικές προσλήψεις του όρου διατηρήθηκαν στην Δυτική κουλτούρα κατά τη διάρκεια των επόμενων αιώνων, με τις πρώτες (τις αρνητικές) να επηρεάζουν στο μεγαλύτερο μέρος την πρώτη ακαδημαϊκή χρήση της λέξης. Η μαγεία είναι μία από τις πιο έντονα θεωρητικοποιημένες έννοιες στο πεδίο της μελέτης της θρησκείας. Ο Styers πίστευε ότι είχε τέτοια μεγάλη απήχηση στους κοινωνικούς θεωρητικούς γιατί παρέχει "ένα τέτοιο πλούσιο πεδίο για την διαμόρφωση και αμφισβήτηση της φύσης και των ορίων του σύγχρονου χαρακτήρα της κοινωνίας". Τα άτομα του ακαδημαϊκού χώρο έχουν χρησιμοποιήσει τον όρο ως τον αντίθετο για την έννοια της θρησκείας, θεωρώντας τη μαγεία ως την "νόθα (και εκθηλυμένη) αδελφή" της θρησκείας. Εναλλακτικά, άλλοι έχουν χρησιμοποιήσει τον όρο σαν ενδιάμεση κατηγορία μεταξύ θρησκείας και επιστήμης.

Εγώ πιστεύω πως οι μαγοι , οι πνευματιστές , οι εξορκιστές , οι οραματιστές , οι μέντιουμ και διάφοροι αλλοι πληθαίνουν όλο και περισσότερο και κάνουν χρυσές δουλείες. Είναι και αυτο ενδειξη της απομάκρυνσής μας απο τον αληθινό θεό. Η πίστη στο Θεό και η ζωντανή σχέση μαζί του , εχουν αυτονήσει. Όλα αυτά είναι εντελώς απαράδεκτα να γίνονται απο χριστιανούς.Ήδη ο θεός απαγόρευσε αυστηρά στους Εβραίους να ασχολουνται με τα μαγικά.Και αν αυτά απαγορεύονταν στους Εβραίους πόσο μάλλον στους χριστιανούς.Ωστόσο ο θεός πιστεύω οτι εχει απαγορεύσει τα μαγικα επιδή οδηγουν τόσο εκείνους που τα χρησιμοποιούν , όσο και εκείνους που τα ζητούν.

